

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119209643
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2119209643.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v spore žalobkyne: Ing. B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., A. C. XXXX/XX, právne zastúpená: JUDr. Miloš Chrenko, advokát so sídlom Hlavná 25, Trnava, proti žalovanému: Ing. O. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., Z. XX, právne zastúpený: JUDr. Dušan Slanina a spol., so sídlom Horné bašty 8943/25, Trnava, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 9. marca 2020, č.k. 12C/85/2019-49, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. m e n í tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie konanie zastavil a žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa svoju žalobu, ktorou sa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, zobrala podaním zo dňa 12.02.2020 v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť z dôvodu, že po podaní žaloby so žalovaným uzatvorili zmluvu, ktorou nehnuteľnosti patriace do BSM predali a takisto vyplatili spoločný úver. Keďže žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil, súd podľa § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil. O trovách konania rozhodol aplikujúc § 257 CSP, keď dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania neprizná. Výnimočnosť tohto postupu v súdnej kauze spočíva podľa názoru prvoinštančného súdu tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Zastavenie konania procesne zavinili obe strany sporu, a to uzavretím kúpnej zmluvy dňa 11.02.2020, teda po podaní žaloby, zároveň rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania sa nejaví ako neprimerane tvrdé voči stranám sporu a najmä neodporuje dobrým mravom. V tomto štádiu konania ani nie je ani možné jednoznačne predvídať a ustáliť, ktorá zo strán by bola mala v konaní úspech a navyše vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov bolo v záujme oboch strán sporu.

2. Proti tomuto uzneseniu výlučne čo do výroku II. týkajúceho sa náhrady trov konania, sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný majúc za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odvolateľa tu nebol žiaden dôvod na aplikáciu ust. § 257 CSP a dôvody pre použitie tohto ustanovenia, uvádzané súdom, neobstoja. Žalovaný už vo vyjadrení k žalobe zo dňa 18.12.2019 ako aj vyjadrení k späťvzatiu žaloby zo dňa 4.3.2020 poukazoval na skutočnosť, že bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu bolo vyporiadané dohodou, v ktorej bol zároveň dohodnutý aj spôsob vyporiadania k nehnuteľnostiam a úveru, ktoré mali byť predmetom tohto konania. Uvedená skutočnosť neumožňuje, aby vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva k týmto nehnuteľnostiam mohlo byť aj predmetom súdneho konania. Žalovaný v týchto svojich písomných podaniach poukazoval na skutočnosť, že vo veci dohodnutého predaja

nehnuteľností kooperoval a odmietol iba podpísať zmluvu umožňujúcu zníženie kúpnej ceny na 70.000 eur bez relevantného vysvetlenia a prakticky obratom po vzájomnom odsúhlasení kúpnej ceny vo výške 77.000 eur a rovnako tak rozdelenie kúpnej ceny za nehnuteľnosti rovným dielom, nakoľko sa strany sporu predtým dohodli na zohľadnení vlastných investícií žalovaného do spoločného majetku vo výške 2.600 eur. Taktiež žalovaný poukazoval na skutočnosť, že celkový postup žalobkyne v tomto konaní bol tak v rozpore s uzavretou Dohodou o vyporiadaní BSM zo dňa 20.02.2019 ako aj v rozpore so zákonom. Žalobkyňa ani netvrdila, ani nepreukazovala, že by žalovaný odmietol uzatvoriť kúpnu zmluvu na predmetné nehnuteľnosti s konkrétnym kupujúcim, ktorej návrh by bol v súlade s uzatvorenou Dohodou o vyporiadaní BSM a to z celkom jednoduchého dôvodu, a to, že takáto situácia ani nenastala. Hoci k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo 11.02.2020, príčinou tejto skutočnosti nebola tvrdená neochota žalovaného spolupracovať, ale fakt, že sa jednalo o prvého relevantného záujemcu o kúpu nehnuteľností. Za danej situácie žalovaný zastáva názor, že aj pokiaľ by žalovaný skutočne nekooperoval so žalobkyňou pri plnení si vzájomných záväzkov vyplývajúcich z dohody o vyporiadaní BSM, žalobkyňa sa vo veci neplnenia týchto záväzkov nemohla domáhať, aby súd vyporiadal BSM strán sporu (keďže toto bolo vyporiadané dohodou, resp. nejednalo sa o majetok z dohody vyňatý, či opomenutý), ale mala možnosť buď iniciovať rokovanie o uzavretí dodatku k dohode o vyporiadaní alebo žalovať žalovaného o splnenie si povinností, resp. o nahradenie prejavu vôle na kúpnej zmluve, preto žaloba bola podaná zjavne nedôvodne. Napriek tomu, že žalovaný na uvedené skutočnosti vo svojich vyjadreniach opakovane poukazoval, súd prvej inštancie na jeho argumenty v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom nereflektoval, čím porušil právo žalovaného na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Navyše bez ohľadu na jeho argumentáciu súd dospel k nelogickému záveru nemajúcejmu oporu v predložených listinných dôkazoch, t.j. zastavenie konania zapríčinili obe strany sporu, ktorý bol vyodený len z dátumu uzavretia kúpnej zmluvy po podaní žaloby, pričom samotný dátum uzavretia zmluvy nepreukazuje, že by bolo objektívne možné kúpnu zmluvu uzavrieť, alebo že by žalovaný takým spôsobom porušil svoje povinnosti, že by mal súd pri rozhodovaní o trovách pristúpiť k aplikácii § 257 CSP. Rovnako súd dospel k nelogickému záveru, že by vyporiadanie BSM súdom malo byť v záujme oboch strán (BSM bolo vyporiadané dohodou) a že nepriznanie náhrady trov konania nie je neprímerane tvrdé ani v rozpore s dobrými mravmi (žalovaný bol z dôvodu nesprávneho postupu žalobkyne nútený opätovne vyhľadať a uhradiť za právne služby napriek tomu, že BSM už bolo vyporiadané dohodou). Pokiaľ žalobkyňa konala v rozpore s uzavretou dohodou o vyporiadaní BSM (žalobou žiadala prikázanie nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobcovi a nie predaj nehnuteľnosti, žiadala rozdelenie bez zohľadnenia výlučných investícií žalovaného do týchto nehnuteľností) a podala zjavne nedôvodnú žalobu, nepriznanie náhrady trov konania žalovanému tento považuje za rozporné s dobrými mravmi a s ohľadom na výšku trov aj za neprímerane tvrdé voči strane sporu, ktorá bola v konaní úspešná a po celý čas postupovala v súlade so svojimi zmluvnými záväzkami. Navyše keďže žaloba bola podaná zjavne nedôvodne, odvolateľ sa tiež nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že by v tomto štádiu nebolo možné predvídať, ktorá zo strán sporu by bola v konaní úspešná. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý výrok uznesenia zmenil tak, že žalovanému prizná náhradu trov konania v rozsahu 100%, prípadne rozhodnutie v tomto výroku zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na opätovné rozhodnutie.

3. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

4. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 357 písm. m/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 12C/85/2019 bolo vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného, pričom konanie bolo v dôsledku späťvzatia žaloby zastavené. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania, ktorým súd prvej inštancie žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania za použitia ustanovenia § 257 CSP.

6. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 ods. 1 CSP). V prejednávanej veci išlo o prípad, kedy konanie neskončilo vydaním vecného rozhodnutia, ale došlo k jeho zastaveniu v dôsledku späťvzatia návrhu. Ustanovenie

§ 256 ods. 1 CSP so zavinením na zastavení konania pracuje výlučne z procesného hľadiska a zásadne toto zavinenie pričíta iniciátorovi konania, teda žalobcovi. Zavinenie na zastavení konania pre späťvzatie žaloby síce nemusí byť vždy pričítané žalobcovi, podmienkou je však jednak možnosť aspoň predbežného záveru o dôvodnosti žaloby a jednak také správanie osoby, voči ktorej požiadavka uplatnená žalobou smeruje, ktoré viedlo žalobcu k späťvzatiu žaloby. V danom prípade ani jedna z týchto podmienok splnená nebola - bolo totiž namieste považovať žalobu za nedôvodne podanú (keďže k vyporiadaniu BSM už došlo pred podaním žaloby) a zároveň žalovaný svojím správaním nijako nezavdal dôvod na späťvzatie žaloby. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že strany sporu uzavreli ešte dňa 20.02.2019 Dohodu o vyporiadaní BSM, ktorou si vysporiadali vlastnícke vzťahy ku všetkým veciam patriacim do BSM (por. čl. IX bod 1 Dohody). Pokiaľ ide o nehnuteľnosti, tieto sa v zmysle Dohody predajú s tým, že ak sa účastníkom nepodarí predat' ich do 31.05.2019, súhlasia so zrealizovaním predaja prostredníctvom realitnej kancelárie a ak sa ani potom nepodarí nehnuteľnosti predat' do 20.06.2021, uplynutím tohto dňa nadobudnú nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva každý v podiele 1. Z obsahu spisu vyplýva ďalej to, že účastníci dňa 28.09.2019 uzavreli s realitnou kanceláriou zmluvu o sprostredkovaní predaja na uvedené nehnuteľnosti. Napriek tomu podala žalobkyňa na súd dňa 05.11.2019 žalobu o vyporiadanie BSM, v ktorej žiadala vyporiadať tieto nehnuteľnosti ich prikázanám do výlučného vlastníctva žalovaného, ktorý aj bude splácať dlh zo zmluvy o úvere a na úplné finančné vyporiadanie vyplatí žalobkyni peňažnú čiastku určenú súdom. V žalobe tvrdila, že ku dňu podania žaloby sa ešte nehnuteľnosti nepodarilo predat', keďže žalovaný trvá na takej cene, za ktorú sa nenašiel záujemca na kúpu. Následne dňa 12.02.2020 žalobkyňa vzala žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že 11.02.2020 strany sporu už nehnuteľnosti patriace do BSM predali.

7. Vychádzajúc z uvedeného nemožno súhlasiť s názorom prvoinštančného súdu, že by zastavenie konania procesne zaviniли obe strany sporu, a to uzavretím kúpnej zmluvy po podaní žaloby. Naopak, podľa názoru odvolacieho súdu je to práve žalobkyňa, ktorá jednoznačne procesne zaviniла, že konanie sa muselo zastaviť a je povinná uhradiť jeho trovy. Žalobu totiž podala v období realizácie ich Dohody o vyporiadaní BSM a to vo fáze prebiehajúceho ponúkaniu nehnuteľností na predaj. Predaj nehnuteľností by tak nastal bez ohľadu na podanú žalobu. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný nijako nezapričinil zastavenie konania, nakoľko uzavretie kúpnopredajnej zmluvy na nehnuteľnosti bolo cieľom, o ktorý sa snažili už pred podaním žaloby obaja účastníci, pričom žalobkyňa nepreukázala (a ani netvrdila), že by žalovaný bol zmaril nejaké skoršie ponuky na kúpu nehnuteľností. V danom prípade teda z ničoho nemožno uzavrieť, že sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba podaná dôvodne a preto nie je možné považovať žalovaného (ani čiastočne) za stranu nesúcu zodpovednosť za zastavenie konania. Žalobkyňa, pokiaľ podávala predmetnú žalobu, musela byť uzrozumená vzhľadom na existujúcu Dohodu, že k predaju môže kedykoľvek dôjsť a pokiaľ napriek tomu žalobu na súd podala, je plne zodpovedá za zastavenie konania.

8. Zároveň odvolací súd nezistil žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by mohli byť dôvodom na aplikáciu § 257 CSP. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 MCdo 46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody.

Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 292/07, či I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 727/2000). Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nálezy Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd mal za to, že v danom prípade žalobkyňa svojím dispozitívnym úkonom (späťvzatím žaloby) zavinila zastavenie konania a odvolací súd nezistil v danej veci žiadne zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce výnimočný postup súdu pre nepriznanie náhrady trov konania. Vyhodnotiac odvolacie dôvody žalovaného ako opodstatnené preto odvolací súd za použitia ustanovenia § 388 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II zmenil a priznal úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, nakoľko v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).